

ת"פ 24792/06/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24792-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י עו"ד רענן כהן ועו"ד יעל גבעוני
המאשימה
נגד
פלוני
ע"י עו"ד עופר מושביץ
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם שתי בנות קטינות, אחת בת שנתיים והשנייה בת 9 חודשים.
2. בהכרעת דין מיום 23.10.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעשרה אישומים בעבירות המפורטות להלן:
- **באישום הראשון** - בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לפי האישום הראשון, בבוקר יום 31.12.18, עת ישן הנאשם, הלבישה המתלוננת את הקטינות, ואחת מהן התחילה לבכות. הנאשם הקיץ משנתו, החל לקלל את המתלוננת וצעק עליה "**תעופו מפה, תעופו מהחדר. מה את עושה לי דווקא**". בהמשך, דחף בחוזקה את מיטת התינוק של הקטינה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם סדק לאחת מרגלי המיטה.
- **באישום השני** - בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. לפי האישום השני, כחודש לפני יום 2.1.19, בשעת ערב, נשכבה המתלוננת במיטה לאחר שחשה לא בטוב. הנאשם צעק שתקום מהמיטה ותטפל בקטינות אחרת, תוך שאמר: "**אני תופס אותך בשערות**". בהמשך דרש הנאשם מהמתלוננת שתיקח את הקטינות ותלך ללון בבית הוריה וכך עשתה.
- **באישום השלישי** - בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. לפי האישום השלישי, בליל 7.12.18, שהו הנאשם והמתלוננת יחד עם הקטינות בבית הורי הנאשם. המתלוננת העבירה ביקורת על התנהלות הנאשם בנוכחות הוריו. עת היו ברכבם, בנוכחות הקטינות, צעק הנאשם על המתלוננת ואמר לה: "**תגיבי למה שאני אומר יחתיכת זונה... מגיע להורים שלי תהיי דג שלא תדברי בכלל, מה את מדברת בכלל? כמה פעמים אני צריך להגיד לך את זה? לא לדבר אצל ההורים שלי הם לא חברים שלך...?**". בהמשך הוסיף: "**תשני את האופי המסריח שלך, באה מעירה לי, מי את בכלל שתעירי לי? עוד שניה תקבלי מכה לראש, מי את שתעירי לי בכלל? לא צוחק...**".

- **באישום הרביעי** - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי האישום הרביעי, בליל יום 23.10.18, עת הסתכל הנאשם בטלפון הנייד שלו, התחילה הקטינה לבכות. הנאשם דרש מהמתלוננת להרגיעה באומרו **"אני לא יכול לשמוע אותה...תרגיעי אותה"**. בתגובה אמרה המתלוננת לנאשם כי הוא "אפס". בהמשך אמר הנאשם: **"אני אקח, בא לי לקחת את העצבים שלך ולחנוק אותך עם הכרית"**. לאחר מכן, עת הכינה המתלוננת בקבוק לאחת הקטניות, ביקשה כי הנאשם יאכיל את השניה. הנאשם סירב באומרו **"אל תביאי לי, אני יכול להרביץ...אני לא רוצה...תוריד אותה...תוריד, אני אשחט אותך יבת זונה...יאללה תזוזי לי מהעיניים כוס אמא שלך"**. בהמשך המתלוננת שיחקה עם הקטניות והנאשם אמר לה **"לא נורמאלי כמה את מכוערת"**. המתלוננת החלה לבכות.

- **באישום החמישי** - בריבוי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

לפי האישום החמישי, בערב 19.10.18, עת ישן הנאשם שנת צהריים, שהתה המתלוננת בבית יחד עם הקטניות וניקתה את הבית. לאחר שסיימה את הניקיון ביקשה המתלוננת מהנאשם שישמור על קטניות על מנת שתוכל להיכנס להתקלח והנאשם סירב. בתגובה, המתלוננת הניחה את הקטינה בלול ונכנסה לחדר האמבטיה. בנסיבות אלה, החלה הקטינה לבכות ובתגובה נכנס הנאשם לחדר אמבטיה, צעק על המתלוננת שתלך מיד לטפל בקטניות, בעט בסל כביסה שהיה בחדר האמבטיה ושבר אותו. כן המשיך לצעוק על המתלוננת שתלך מיד לטפל בקטניות אחרת יהרוג אותה וידקור אותה. הנאשם המשיך והרים את מכסה הסל מעל ראשה של המתלוננת, אשר ניסתה באמצעות ידיה להגן על ראשה. בהמשך, המתלוננת יצאה מחדר האמבטיה, בכתה והטיחה בנאשם **"ככה אתה מאיים עלי?"** והרימה את הקטינה. בתגובה השיב הנאשם **"אני עוד אזיין אותה...אני עוד אזיין את האמא שלך... לא מאיים, אני אזיין אותך... חכי תניחי את הילדה אני אזיין אותך... אני אזיין אותך היום אל תדאגי, היום אני אזיין אותך, על מה שאמרת עכשיו אני אזיין אותך...ארצח אותך..."**. לאחר שהמתלוננת הניחה את הקטינה והטיחה בנאשם כי היא ניקתה וכל שביקשה הזה שישמור על הקטניות על מנת שתוכל להיכנס להתקלח, אמר הנאשם: **"ימזדיינת בתחת...מה אכפת לי? לך אליה את רואה שהיא בוכה יזבל, אבל עכשיו אל תעמדי לי מול הפנים, אני לא רוצה גם שהילדה שלי תראה אותי עצבני, גם ככה אני עצבני עליך, תעופי לי מהפנים...יזבל ימכוערת..."**. בהמשך התחננה המתלוננת תוך שהיא בוכה שיאפשר לה להתקלח ובתגובה אמר הנאשם: **"לכי...אני אדקור אותך... תעופי לי מהפנים...אני אדקור אותך...לא אכפת לי...תמותי, לא אכפת לי, תמותי...לא שומר על אף אחד"**.

- **באישום השביעי** - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השביעי, ביום 23.5.18, עת חיתלה המתלוננת את הקטינה, החלה הקטינה השנייה לבכות. הנאשם החל לצעוק על המתלוננת שתיגש לטפל בקטינה. בתגובה קיללה המתלוננת את הנאשם שהא "אפס" ואמרה לו שהיא אינה מסוגלת לטפל בשתי הקטניות במקביל. בתגובה סטר הנאשם בחוזקה בפניה של המתלוננת בנוכחות הקטינה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת אדמומיות בפניה.

- **באישום השמיני** - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בריבוי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירה של כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין.

לפי האישום השמיני, בליל יום 12.4.18, בקשה המתלוננת לצאת ולהיפגש עם חברותיה ותיאמה זאת עם הנאשם ואמה. בהמשך, חזר הנאשם מהסכמתו באומרו **"אין לי עצבים, לא יכול לראות את אמא שלך ואין לי עצבים לזה"**. כן אמר למתלוננת כי היא אינה יכולה לצאת ונעל את דלת הבית במנעול. המתלוננת

ביקשה כי יאפשר לה לצאת ובתגובה אמר הנאשם: "אין לי עצבים... אני אומר לך את האמת אמרתי לך תעופי לי מהעיניים לא צוחק, אני ממש עצבני היום...ממש, לא כדאי לך להתגרות בי היום...את רוצה מכות? את רוצה מכות? אומר לך שאני חולה רצח היום את לא רואה שהיד שלי דלוקה רצח, אני אומר לך אני לא רוצה שתצאי היום... אני עצבני טילים... חבל שאני אשתמש באלימות כי היום אני באמת אשתמש באלימות". בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך אותה בחוזקה ודחף אותה אל עבר הספה. המתלוננת דרשה שייתן לה לצאת ובתגובה תפס הנאשם בחוזקה בצווארה של המתלוננת באמצעות שתי ידי, הצמידה לקיר, חנק אותה ואמר: "אני חולה תפסיקי תעופי מהדלת, די אני עוד פעם את מכירה אותי, אני אשתגע, אני אהרוג אותך." בסמוך לאחר מכן, עת החזיקה את הקטינה אשר בכתה בידיה, החלה המתלוננת לבכות וקיללה את הנאשם "אפס". בתגובה קילל הנאשם את המתלוננת באומרו "את מי את חושבת שאת מקללת? יבת זונה... יא זבל עופות... אמא שלך בת זונה... חתיכת זבל... גם ככה אין לנו זוגיות אז אני מרשה לעצמי ככה להתחיל לשבור לך את הפנים, אני עצבני רצח, תעופי מהדלת באמת לא צוחק". עוד הוסיף "אני שם את ת. אני דופק לך מכות, אני לא רוצה שתפני אלי...שימי אותה עכשיו פה ולפני שאני הורג אותך, אני אומר לך אני אהרוג אותך אני לא צוחק, אני אהרוג אותך, שימי עכשיו את ת. כוס אם עמק מחזיקה אותה. סתם מדליקה אותי". בנסיבות אלה המתלוננת ביטלה את המפגש את חברותיה.

- **באישום העשירי** - בריבוי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי האישום העשירי, בערב 11.11.17, נסעו הנאשם והמתלוננת יחד עם הקטינה ברכב. המתלוננת ישבה עם הקטינה מאחור והתפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת על אודות אופן חגיגת יום הולדתה של הקטינה. במהלך הוויכוח הנאשם דפק בחוזקה על לוח המחוונים ועקר את מראת הרכב ממקומה תוך שצעק על המתלוננת: "את סתם מביאה לי עצבים...אני אומר לך שאני משוגע. אל תתעסקי איתי, אני לא צוחק סתם מביאה לי עצבים.". בהמשך נכנס הנאשם לתחנת דלק ודומם את מנוע הרכב. בהיעדר תגובה מטעם המתלוננת אמר "אני ארצח אותך עכשיו אם לא תדברי... אני ארצח את אמא שלך אם לא תדברי עכשיו. אני משוגע אל תתעסקי איתי, אני דפוק." המתלוננת ביקשה מהנאשם להמשיך בנסיעה על מנת שניתן יהיה להחליף לקטינה טיטול, ובכל אותה העת הקטינה בכתה לסירוגין. הנאשם סירב לעזוב. המתלוננת אמרה לנאשם כי היא תתקשר לאביה ותבקש ממנו שיאסוף אותה ובתגובה השיב הנאשם: "אף אחד לא בא לפה גם לא אבא שלך...אם צריך גם אני ארצח אותו...אל תתקשרי אליו אני ארצח אותו, אני אומר לך אני לא צוחק, אני באמת, אני דפוק בראש אני לא צוחק, אל תתעסקי איתי...". בנוסף איים הנאשם על המתלוננת כי אם תתקשר לאביה ישבור לה את הטלפון. עוד אמר הנאשם למתלוננת "לא מזיז לך, כנראה שרק אלימות מזיז לך, זה לא יאומן, כנראה שרק אלימות מזיז לך... אין לי מילה אחרת להגיד את זה, אולי אני צריך לחזור לאלימות. ילדה לא ילדה רק פיצוצים יעזור." בהמשך, המתלוננת אמרה לנאשם כי תתקשר לאביה ובתגובה השיב הנאשם "נו תתקשרי אליו ואז מה? ... תתקשרי טליו נו ? אלי לא רוצה לקחת אותי, ואני ארצח אותו ואז מה תעשי? אני אשב בכלא ולא יהיה לך אבא, מה עשית בזה? על כלום על מסיבת יום הולדת. סתם מביאה לי עצבים".

- **באישום האחד עשר** - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום האחד עשר, כאחד עשר חודשים לפני יום 1.1.19, בעוד המתלוננת בהיריון בחודש שביעי, ומחזיקה את הקטינה בידה, התפתח ויכוח בין הנאשם והמתלוננת. בהמשך לכך, הנאשם השליך בקבוק מים על הקיר והמים נשפכו על הרצפה. כן דחף הנאשם את המתלוננת ומשך בשיערה. בהמשך איחל למתלוננת מוות והפלה.

- **באישום השנים עשר** - בריבוי עבירות של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי האישום השנים עשר, במהלך שש שנות נישואיהם נהג הנאשם לאיים על המתלוננת בנסיבות שונות באומרו "אני אהרוג אותך, אני אדקור אותך... את גורמת לי לחזור לאלימות... תבואי לפה מיד לפני שאני לא יודע מה יעשה לך...תניחי את הילדה כי אבוא וארוג אותך במכות".
3. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקירו מיום 17.2.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 35, אב לשני ילדים קטינים ומתגורר עם משפחתו ברחובות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות מלא בצבא כסמל מבצעים במשטרה צבאית. לאחר שירותו הצבאי למד תואר ראשון בכלכלה. במשך השנים עבד הנאשם בתחום הייעוץ הפנסיוני ומזה כ-6 שנים עובד בחברת ביטוח כמנהל מכירות. הנאשם בעל רישיון כסוכן שיווק פנסיוני. הנאשם תיאר משפחה תומכת ומתפקדת ללא אירועים חריגים ושלל מעורבותם בפלילים. בשנת 2013 הנאשם נישא למתלוננת. לדברי הנאשם, בתחילה שררה ביניהם מערכת יחסים זוגית תקינה, שהתאפיינה ביציבות כלכלית, שיתוף פעולה מלא וקשר קרוב ויציב. עם הזמן חווה תחושות של חוסר הערכה וריחוק. כן ציין, כי לאחר לידות בנותיהם חווה לחץ כלכלי משמעותי והשקיע את עיקר משאביו בעבודה. הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירות, הביע צער וחרטה על התנהגותו ועל הפגיעה שהסב למתלוננת. להערכת שירות המבחן, הנאשם התקשה להכיל רגשותיו, נטה להתפרצויות אלימות ופוגעניות תוך קושי לווסת תחושותיו ולהפעיל שיקול דעת באשר למעשיו, לפגיעה במתלוננת והשלכות התנהגותו.
- שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם התגייס לתהליך טיפולי אישר וזוגי, ויחד עם המתלוננת מצוי בתהליך משמעותי של שיקום היחסים הזוגיים.
- המתלוננת מסרה, כי בתחילת הקשר מערכת היחסים ביניהם היתה טובה וקרובה, אולם הנאשם נטה להגיב באופן אלים פיזית ומילולית במהלך ויכוחים. המצב החמיר לאחר לידת בנותיהם. לדבריה, הנאשם לא היה מעורב בגידול בנותיהם, התקשה להכיל את השינוי שחל בחייהם, חש תחושות של תסכול וחוסר אונים. לצד זאת, המתלוננת הדגישה תפקוד תעסוקתי תקין של הנאשם. כן ציינה, כי לאחר שחרורו של הנאשם ממעצר, פנו לטיפול זוגי בתחנה לטיפול זוגי ומשפחתי בעיריית רחובות והם מטופלים שם כחצי שנה. במקביל כל אחד מהם פנה לטיפול פרטני במרכז למניעת אלימות ברחובות. המתלוננת דיווחה על שינוי בהתנהגות הנאשם ושללה מקרים נוספים של התנהגות אלימה או פוגענית.
- גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות מסרו, כי הנאשם הגיע באופן עצמאי בחודש יולי 2019. הנאשם מתמיד בהגעתו לפגישות, משתף באופן פתוח וכנה ועובר תהליך התבוננות ושינוי משמעותי. הנאשם הביע מוטיבציה להמשך טיפול. כן נמסר מטעם המטפלת הזוגית, כי ישנה מחויבות של בני הזוג לטיפול.
- להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית ומתפקדת וממלא תפקידיו בצורה תקינה. כן התרשם, כי הנאשם נעדר כלים להתמודדות עם תחושות פגיעה, כעס, השפלה וחוסר אונים. הנאשם התקשה לווסת תחושותיו ונטה להתפרצויות אלימות ופוגעניות כדרך להקלה על תחושותיו. מכאן, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ולדחות את הדיון לצורך כך.
5. בתסקיר משלים מיום 7.5.20 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי המיועד לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן, החל מיום 3.3.20. הנאשם הגיע למפגש אחד ולאחר מכן התקיימו מפגשים טלפוניים בשל מגפת הקורונה. הנאשם ממשיך בעבודתו בתחום הביטוח, וקיימת רגיעה משמעותית במישור

המשפחתי, תוך ניהול תקשורת קרובה ושיתוף פעולה מלא בגידול ילדיהם וניהול משק הבית. הנאשם ממשיך בקשר טלפוני עם גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם נמצא עמם בקשר שבועי ומשתף פעולה בצורה תקינה. המתלוננת מסרה, כי חלה הטבה משמעותית בתפקודו ובהתנהגותו של הנאשם, וניכר כי הנאשם עושה מאמצים לקחת חלק פעיל במטלות הבית ובטיפול בילדים. המתלוננת שללה מקרים נוספים של התנהגות אלימה או פוגענית. שירות המבחן ציין, כי בתקופת הדחייה לא נפתחו תיקים חדשים לחובת הנאשם. בשל תהליך הטיפול שעובר הנאשם, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך שנה וחצי וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות. שירות המבחן ציין, כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות עשויה לגרום לפגיעה קונקרטית בעבודתו, ולמתיחות ביחסים בין בני הזוג.

6. בתסקיר אחרון מיום 3.9.20 ציין שירות המבחן, כי בחודש יוני 2020 חודשה פעילות הקבוצה, הנאשם מגיע באופן יציב, לוקח חלק פעיל ומשתף במצבו. הנאשם תיאר שיפור בדינמיקה הזוגית עם אשתו וכיום הוא חש כי יש בידיו כלים להתמודדות שונה במצבי קושי וקונפליקט. הנאשם ממשיך לעבוד בחברת הביטוח וממשיך בטיפול פרטני במרכז למניעת אלימות במשפחה. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם מתמיד בהגעתו למפגשים ומשתף פעולה בצורה תקינה. הנאשם מדווח על שינוי משמעותי בהתנהלותו בקשר המשפחתי והזוגי, הוא מאופק ושקול יותר ונמנע מהתנהגות אלימה ופוגענית. המתלוננת מסרה, כי בתקופת הדחייה ממשיכה להתקיים בינה ובין הנאשם מערכת יחסים תקינה. הנאשם נוהג באופן רגוע יותר, נוטה לתקשורת ישירה ופתוחה וממשיך לגלות נכונות לשיקום התא המשפחתי והזוגי. בחודשים האחרונים הטיפול הזוגי הופסק בשל מגפת הקורונה.

לאור כל האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד. שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם הביע חשש מהרשעתו נוכח פגיעה קונקרטית הצפויה להיגרם לו במקום עבודתו בהיותו בעל רישיון לייעוץ פנסיוני. אולם לאור חומרת העבירות שירות המבחן לא בא בהמלצה חד משמעית לאי הרשעה.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, כי יש לראות כל אישום כאירוע נפרד.
8. לטענת באת כוח התביעה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם והאוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. עוד ציינה, כי בתוך המשפחה ישנה ציפייה לחיי אהבה והרמוניה הדדיים, והנאשם פגע באופן קשה בציפייה זו. יתר על כן, הנאשם פגע במתלוננת פגיעה אנושה בהיותה בהיריון ולאחר לידה ותוך כדי טיפול בתינוק.
9. עוד טענה, כי על בית המשפט להעביר מסר ברור ולתרום תרומתו בענישה חמורה בעבירות אלימות כלפי נשים.
10. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: אין מדובר במעידה חד פעמית אלא באירועים שנמשכו כשנה במהלכן איים הנאשם, כי יכה אותה, ירצח אותה, את אביה, ישחט אותה, קילל והעליב אותה. הנאשם ביצע את האלימות גם בפני הקטניות.
11. מכאן עתרה באת כוח התביעה למתחמי ענישה כדלקמן:

באישום הראשון, השני, השלישי והרביעי, בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים לצד ענישה נלווית, לכל אישום;

באישום החמישי, השביעי, העשירי והאחד עשר, בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית;

באישום השמיני, בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, לצד ענישה נלווית; באישום האחד עשר, בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

12. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר; הנאשם נעדר עבר פלילי; מהתסקיר עולה, כי הנאשם מביע חרטה ומעוניין להשתלב בטיפול.

13. לטענתה, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם נוכח ההליך השיקומי והיעדר עבר פלילי ולהטיל עליו מאסר לתקופה של 18 חודשים, ומאסרים על תנאי. הואיל והמתלוננת חיה עם הנאשם לא עתרה התביעה להטלת פיצוי.

14. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם, משום הפגיעה הקונקרטית שתיגרם לו והשיקום שעבר. לטענתו, הנאשם עובד ביעוץ פנסיוני ואם יורשע לא יוכל לעבוד במקצועו.

15. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: רוב העבירות שביצע הנאשם הן עבירות של איומים בלבד. לטענתו, למרות שהאיומים קשים ביותר, מדובר בעבירות ברף תחתון, משום שהנאשם לא פגע פיזית במתלוננת.

16. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נוטל חלק בהליך שיקומי מוצלח ומרשים במשך למעלה משנה ועבר שינוי ממשי. הטיפול כולל טיפול פרטני וטיפול זוגי עם המתלוננת. הנאשם אף פנה מיוזמתו לטיפול דרך שירותי הרווחה העירונית. המתלוננת מסרה כי חל שינוי ביחסיהם ולא היו אירועים אלימים נוספים, וזאת למרות שבשל משבר הקורונה הנאשם והמתלוננת נמצאים באופן רצוף יחד. הנאשם והמתלוננת עושים מאמץ רב לשקם את התא המשפחתי.

17. גם לאחר התסקיר האחרון הוסיף בא כוח הנאשם, כי ניתן להתרשם בפועל משיקומו של הנאשם לאורך זמן.

18. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן חריג לאור השיקום המוצלח שעבר הנאשם ולסיים ההליך ללא הרשעה. לחלופין עתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור. לחלופי חילופין עתר להטלת מאסר שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

19. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מתחרט על מעשיו, מתנצל ומתבייש. לדבריו, לאחר הגשת התלונה לפני שנה ושבעה חודשים עשה חשבון נפש, הבין שגרם לפירוק המשפחה וביקש מהמתלוננת הזדמנות נוספת. כן ציין, כי הוא משתתף בהליך טיפולי התורם לו רבות והוא מעוניין להמשיך בטיפול. כיום משפחתו מאושרת והוא משתדל לתת מעל ומעבר בבית, עוזר עם הקטינות ועבודות הבית. כן ציין, כי הוא מחזיק ברישיון ייעוץ פנסיוני, וכי התקדם מתפקיד זוטא לתפקיד בכיר בחברה ויש לו מוניטין בעבודה. לדבריו, הוא נכון "לתת שעות" אחרי שעות העבודה ולשאת את עונו בגין התנהגותו.

דין והכרעה

סוגיית הרשעתו של הנאשם

20. לא מתקיימים במקרה הנדון התנאים הנדרשים לסיום הליך ללא הרשעה. למעשה, המדובר בכתב אישום שכלל אינו מתאים לסיום הליך ללא הרשעה, בהתאם לכללים שנקבעו זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997).

21. הנאשם הורשע בשורה ארוכה של עבירות אלימות שביצע במהלך 6 שנות נישואיו עם המתלוננת. המדובר בביצוע עבירות איומים מרובות במדרג הגבוה ביותר, עבירות של תקיפת בת זוג, כליאת שווא והיזק לרכוש במזיד. שילוב כה חמור של עבירות רבות של אלימות בתוך המשפחה אינו מתאים כלל לסיום הליך ללא הרשעה, גם בהינתן נסיבות אישיות חיוביות ושיקום, כמו בעניינו של הנאשם, וזאת משום שיש בכך כדי לפגוע בעיקרון ההלימה.

22. יתר על כן, גם אם יש בידי הנאשם להראות נזק קונקרטי בהיותו יועץ פנסיוני לא מדובר בנזק קרוב לוודאי. אכן, לפי סעיף 10 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ שיווק ומערכת סליקה פנסיונית), תשס"ה - 2005, יש שיקול דעת לממונה לבטל רישיון או להתלותו בהינתן הרשעה בפלילים. הואיל ומדובר בשיקול דעת בלבד, אין כל ודאות בדבר פגיעה בנאשם.

23. אולם, מעבר לכך, וזה העיקר - גם אם היה בידי הנאשם להראות פגיעה קונקרטית ברמת ודאות קרובה, בשל חומרת העבירות ונסיבותיהן, אין כל מקום לסיום ההליך ללא הרשעה.

קביעת מתחם הענישה

24. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת, וזאת משום הניתוק בין האירועים ופרקי הזמן הממושכים בין אירוע ואירוע (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14); ע"פ 1261/15 **דלאל נ' מדינת ישראל** (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגינו.

25. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

26. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם, כמו גם ההגנה על רכושו. כן פגע הנאשם באוטונומיה של המתלוננת שלא יופנה נגדה מלל מאיים. חומרה מיוחדת יש למעשיו של הנאשם, אשר בוצעו כלפי המתלוננת - אשתו - ותוך פגיעה בתחושת הביטחון הבסיסית שלה בתוך ביתה פנימה. יתר על כן, חלק מהעבירות בוצעו לעיני בנותיהן הקטנות, או בעת שהמתלוננת היתה בהיריון.

27. הואיל ונקבע, כי יש לראות כל אישום כאירוע נפרד, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים, תוך התייחסות לרף הפגיעה בערכים החברתיים בכל אירוע ואירוע.

28. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה של היזק לרכוש מושא האישום הראשון היא נמוכה. לפי האישום הראשון, בעקבות בכי של אחת הקטניות הנאשם הקיץ משנתו, החל לצעוק ולקלל את הנאשמת ודחף בחוזקה את מיטת התינוק. כתוצאה מכך נגרם סדק לאחד מרגלי המיטה.

29. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירה של איומים מושא האישום השני היא בינונית. לפי האישום השני, המתלוננת חשה לא טוב והנאשם איים עליה כי אם לא תקום לטפל בקטניות הוא ימשוך בשערותיה.

30. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירה של איומים מושא האישום השלישי היא בינונית עד גבוהה. לפי האישום השלישי, בעקבות ביקורת שהעבירה המתלוננת על הנאשם בנוכחות הוריו, עת היו ברכבם ובנוכחות הקטינות, החל הנאשם לקלל את המתלוננת, לומר אמירות פוגעניות ואיים לפגוע בה בראשה.
31. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירה של איומים מושא האישום הרביעי היא בינונית עד גבוהה. לפי האישום הרביעי, עת הסתכל הנאשם בטלפון הנייד, החלה אחת הקטינות לבכות, הנאשם דרש כי המתלוננת תרגיע את הקטינה והחל הנאשם לקלל את המתלוננת, לומר לה אמירות פוגעניות ולאיים כי יפגע בה.
32. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירות של איומים מושא האישום החמישי היא גבוהה. לפי האישום החמישי, לאחר שהמתלוננת סיימה לנקות את הבית ביקשה להיכנס למקלחת וביקשה מהנאשם לטפל בקטינה, אשר החלה לבכות. הנאשם לא נתן למתלוננת להתקלח, בעט בסל הכביסה, שבר אותו והחל לאיים על המתלוננת מספר פעמים כי יפגע בגופה ואמר אמירות פוגעניות.
33. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה של תקיפת בת זוג מושא האישום השביעי היא בינונית. לפי האישום השביעי, עת טיפלה המתלוננת האחת הקטינות, החלה הקטינה השניה לבכות. הנאשם החל לצעוק על המתלוננת שתטפל בקטינה. המתלוננת כינתה את הנאשם אפס ואמרה כי היא לא יכולה לטפל בשתי הקטינות במקביל ובהמשך לכך סטר הנאשם בחוזקה בפניה של המתלוננת וזאת בנוכחות הקטינה.
34. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, ריבוי איומים וכליאת שווא מושא האישום השמיני היא גבוהה. לפי האישום השמיני, המתלוננת קבעה להיפגש עם חברות בהסכמת הנאשם, בהמשך הנאשם התחרט ומנע מהמתלוננת לצאת מהבית בטענה כי הוא עצבני. הנאשם החל לקלל את הנאשמת, לאיים עליה איומים קשים מספר פעמים, משך אותה בחוזקה, דחף אותה, תפס בחוזקה בשתי ידיו בצווארה הצמידה לקיר וחנק אותה. המתלוננת החלה לבכות ונאלצה לבטל את המפגש.
35. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע ריבוי עבירות של איומים מושא האישום העשירי היא גבוהה. לפי האישום העשירי, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הנאשם איים על המתלוננת מספר פעמים כי יפגע בה גופנית וגם באביה.
36. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירה של תקיפת בת זוג מושא האישום האחד עשר היא בינונית. לפי האישום האחד עשר, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, בהיותו של המתלוננת בהיריון, השליך הנאשם בקבוק מים על הקיר אשר נשפכו על הרצפה. הנאשם גם דחף את המתלוננת ומשך בשערותיה כן איחל לה מוות והפלה.
37. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע ריבוי עבירות של איומים מושא האישום השנים עשר היא גבוהה. לפי האישום השנים עשר, הנאשם איים על המתלוננת מספר רב של פעמים, כי יהרוג אותה ויפגע בה, במהלך שש שנות נישואיהם.
38. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של היזק לרכוש במזיד - המיוחסת לנאשם באישום הראשון - נעה סביב מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (רח') 48959-02-18 **מדינת ישראל נ' לוי** (3.7.20); ת"פ (ק"ג) 13341-06-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** (19.6.17); ת"פ (טב') 24119-11-16 **מדינת ישראל נ' ג דשמידט** (12.2.17); ת"פ (טב') 24730-11-16 **מדינת ישראל נ' אדון** (9.2.17);

ת"פ (ראשל"צ) 50755-03-16 **מדינת ישראל נ' גריידי** (26.9.16); ת"פ (ראשל"צ) 26750-09-15
מדינת ישראל נ' סויסה (19.7.16); ת"פ (טב') 8462-06-15 **מדינת ישראל נ' מרלל** (5.11.15); ת"פ
(פ"ת) 40510-11-13 **מדינת ישראל נ' גונצ'רנקו** (13.3.14).

39. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של איומים ברף בינוני - המיוחסת לנאשם באישום השני -
נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 8253/18
פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18); רע"פ 9593-17 **קריידלמן נ' מדינת ישראל** (19.12.17); רע"פ
4719-13 **צוקרן נ' מדינת ישראל** (20.8.13); רע"פ 2016/11 **קדוש נ' מדינת ישראל** (14.3.11);
רע"פ 2564/11 **קנטור נ' מדינת ישראל** (4.4.11); עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל**
(2.12.11).

40. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לכל עבירה של איומים כלפי בת זוג ברף בינוני עד גבוה -
המיוחסת לנאשם באישומים השלישי, הרביעי והחמישי - כוללת מנעד ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין
מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**
(25.6.08); עפ"ג (ב"ש) 54434-07-13 **לויט נ' מדינת ישראל** (9.7.14); ת"פ (רח') 33838-04-16
מדינת ישראל נ' כוכבי (16.7.18); ת"פ (טב') 19180-02-17 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2.4.17); ת"פ
(טב') 3678-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.1.16); ת"פ (פ"ת) 40118-11-13 **מדינת ישראל נ'**
סיסאי (26.1.15); ת"פ (כ"ס) 36084-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.3.13).

41. מקל וחומר, כי מדיניות הענישה הכוללת מספר עבירות איומים ברף גבוה - כמיוחס באישומים העשירי
והשנים עשר - כוללת מנעד חמור יותר (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 1567-03-17 **אויקנין נ' מדינת ישראל**
(10.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (26.5.15); ת"פ (י-ם)
31592-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.12.14); ת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' בטוטין**
(11.7.12); ת"פ (רמ') 23716-02-11 **מדינת ישראל נ' לביא** (19.2.12).

42. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג ברף בינוני - כמיוחס באישומים
השביעי והאחד עשר - נעה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד
ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16); רע"פ 303-16 **פלוני נ'**
מדינת ישראל (13.1.16); ת"פ (חי') 21492-08-16 **מדינת ישראל נ' זרבאילוב** (4.6.18); ת"פ (עכו)
28847-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.1.18); ת"פ (ת"א) 55035-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**
(26.1.15).

43. לפי מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים וכליאת שווא - כמיוחס
באישום השמיני - מנעד הענישה נע בין מאסר קצר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר
לתקופה של 15 חודשים, עת מדובר בעבירה אחת של איומים. המתחם מתחיל במאסר לתקופה של מספר
חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ועד מאסר לתקופה של 18 חודשים, עת מדובר במספר
עבירות איומים ברף גבוה (ראו למשל: רע"פ 8833/15 **רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.15); רע"פ 11/15
פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.15); עפ"ג (י-ם) 46073-02-18 **אלקראם נ' מדינת ישראל** (12.12.18);
עפ"ג (מרכז) 19652-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.5.17); ת"פ (ק"ג) 66552-01-18 **מדינת**
ישראל נ' פלוני (10.2.20); ת"פ (ראשל"צ) 19893-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.11.16); ת"פ
(טב') 33263-09-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.12.15).

44. לאור האמור, אני קובעת מתחמי ענישה כדלקמן:

- באישום הראשון - סביב מאסר על תנאי וענישה נלווית;
- באישום השני - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית;
- באישום השלישי, הרביעי והחמישי - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית, לכל אישום;
- באישום העשירי והשנים עשר - בין מאסר קצר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית, לכל אישום;
- באישום השביעי והאחד עשר - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית ;
- באישום השמיני - בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

45. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון, כי כל כולן של הנסיבות האישיות עומדות לזכותו של הנאשם:

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה על הפגיעה שהסב למתלוננת, וחסך בשמיעת עדויות; הנאשם נשוי למתלוננת, הם חיים בזוגיות ולהם שתי בנות קטניות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; לנאשם תואר ראשון בכלכלה והוא עובד בתחום ייעוץ פנסיוני ומפרנס את משפחתו;

מהתסקירים עולה כי הנאשם השתלב בהליך שיקומי מוצלח וממושך, הכולל קבוצה טיפולית, מפגשים אישיים וזוגיים, הן באמצעות שירות המבחן והן באמצעות מחלקת הרווחה בעירייה. כל גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם מגיע בצורה סדירה ומשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי. גם המתלוננת מסרה כי חל שינוי משמעותי והטבה ניכרת בהתנהלותו של הנאשם. ניכר, כי הנאשם עושה מאמצים רבים לקחת חלק פעיל במטלות הבית ובטיפול בילדיהם המשותפים והוא משקיע בשיקום הזוגיות לאורך זמן.

46. עם זאת, אינני מוצאת מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, משום שעונש זה חורג מהמתחם ולא נמצאה לכך הצדקה של ממש. הנאשם הורשע בביצוע עבירות רבות וקשות כלפי המתלוננת וחרירה כה משמעותית ממתחמי הענישה יש בה משום ענישה בלתי מידתית ובלתי הולמת.

47. למעשה, אלמלא נרתם הנאשם להליך שיקום כה ממושך ואלמלא עמדתה החיובית של המתלוננת, היה מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ואף לתקופה ממושכת. עם זאת, בהינתן מכלול הנסיבות, יש מקום לחרירה מהעונש המצטבר העולה ממתחמי הענישה, תוך הסתפקות בהטלת מאסר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, צו מבחן ומאסרים על תנאי. ערה אני לכך, כי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות עלול לפגוע בפרנסת הנאשם ומשפחתו. אולם, כל ענישה אחרת תחטא לעיקרון ההלימה. יודגש, כי עונש זה מביא לידי ביטוי את הצורך שלא להוסיף ולפגוע עוד במתלוננת, בדרך של שליחת הנאשם למאסר בפועל.

48. הואיל והנאשם והמתלוננת מנהלים חיי זוגיות, לא יוטל על הנאשם גם רכיב של קנס או פיצויים.

49. בנסיבות העניין, ועל מנת שלא לפגוע במתלוננת ולאפשר המשך תעסוקה של הנאשם, הממונה על עבודות שירות יסלב את הנאשם בעבודות שירות למשך 6 שעות ביום בלבד, שכלל הניתן, יבוצעו בשעות הצהריים.

50. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.9.20 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

51. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

52. מאסר לתקופה של 9 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות במשך 6 שעות ביום. הממונה יסלב את הנאשם, ככל הניתן, בעבודות שירות שיבוצעו בשעות הצהריים. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 10.1.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

53. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

54. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

55. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ושירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"א, 21 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.